

Τι είναι η ακολουθία

Πριν από λίγο τελέσθηκε για σας και το παιδί σας η ακολουθία του «εκκλησιασμού» ή «σαραντισμού». Είναι πανάρχαια παράδοση στην Εκκλησία μας, που έχει τις ρίζες της στην Παλαιά Διαθήκη και τον Μωσαϊκό Νόμο, κάθε παιδί που γεννιέται να πηγαίνει με την μητέρα του στον Ναό και να ευλογείται με ειδική ευχή.

Το ίδιο και ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, όταν πέρασαν 40 ημέρες από την Γέννησή Του, μολονότι η ενανθρώπισή Του ήταν διαφορετική από των άλλων ανθρώπων, Τον πήγε η Παναγία στον Ναό του Σολομώντα και τον πήρε στα χέρια του ο πρεσβύτες Συμεών, γεγονός που θυμόμαστε στην εορτή της Υπαπαντής.

Έτσι και το κάθε βρέφος πηγαίνει στην Εκκλησία και δέχεται την χάρη και τον αγιασμό της αγάπης του Θεού, κατά το παράδειγμα του Χριστού, ενώ η μητέρα, κατά το υπόδειγμα της Παναγίας, ευλογείται από την Εκκλησία γιατί αξιώθηκε από το Θεό να φέρει στον κόσμο έναν νέο άνθρωπο.

Τι γίνεται στην ακολουθία

Ο ιερέας σας περιμένει στην είσοδο του Ναού, στην είσοδο δηλαδή του κόσμου τον οποίο συμβολίζει ο Ναός. Η ακολουθία ξεκινά, όπως και κάθε άλλη ακολουθία, με την φράση «Ευλογητός ο Θεός». Δοξάζουμε το

Θεό για κάθε γεγονός της ζωής μας, ευχάριστο ή δυσάρεστο, γιατί ξέρουμε ότι Αυτός επιτρέπει να γίνεται και Του έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη.

Στη συνέχεια ο ιερέας διαβάσει μία κοινή ευχή και για την μητέρα και για το παιδί. Ζητά τον καθαρισμό της μητέρας από την αμαρτία γιατί ως απόγονος της Εύας η γέννηση των παιδιών με δυσκολίες και πόνους είναι αποτέλεσμα της παρακοής της Εύας, και από κάθε σωματικό ρύπο, αλλά και την ευλογία του Θεού για το νέο πλάσμα που ήρθε στον κόσμο, ευχόμενος γρήγορα να βαπτισθεί.

Μετά διαβάσει ευχή μόνο για την μητέρα, με την οποία ζητά από τον Θεό να την αξιώσει να μεταλάβει των αχράντων μυστηρίων Του και να Τον δοξολογεί. Η επόμενη ευχή είναι μόνο για το παιδί. Ο ιερέας το σταυρώνει και ζητά από τον Θεό να ευλογεί το παιδί και να το προφυλάσσει με την δύναμη του Τιμίου Σταυρού.

Η τελευταία ευχή αναφέρεται και στην μητέρα και στο παιδί και μας θυμίζει το γεγονός της Υπαπαντής του Χριστού. Ο ιερέας όμως προσεύχεται και για τον πατέρα και για τον/την ανάδοχο (νονό/ά) του παιδιού, δείχνοντας πόσο σπουδαίο είναι και το γεγονός της οικογένειας, αλλά και το γεγονός της επερχόμενης βάπτισης.

Κατόπιν, ο ιερέας παίρνει στα χέρια του το παιδί και κάνει τρεις στάσεις, μία στην είσοδο, μία στην μέση του Ναού και μία στον σολέα, μπροστά από το Άγιο

Βήμα, λέγοντας την φράση «εκκλησιάζεται ο δούλος/η δούλη του Θεού εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν». Τα πάντα στην Εκκλησία μας γίνονται στο όνομα της Αγίας Τριάδος, γιατί Τριαδικός είναι ο Θεός.

Έπειτα, ο ιερέας λέει την φράση του πρεσβύτερου Συμεών: *Νυν απολύεις τον δούλον σου Δέσποτα, κατά το ρήμα σου εν ειρήνη, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, ό ητοιμασας κατά πρόσωπον πάντων των λαών. Φως εις αποκάλυψιν εθνών και δόξαν λαού σου, Ισραήλ. Θυμόμαστε έτσι ότι σκοπός του κάθε ανθρώπου είναι να δοξάσει τον Θεό και να γίνει μέτοχος της χάριτός Του, δηλαδή Άγιος!*

Ο ιερέας το βάζει το παιδί στο Άγιο Βήμα, και το περνά γύρο από την Αγία Τράπεζα. Αυτό συμβολίζει ότι το παιδί – δώρο του Θεού που προσφέρει τη ζωή στους ανθρώπους, προσφέρεται – παραδίδεται σ' αυτόν για να έχει την ευλογία Του. Τέλος, αφού ο ιερέας κάνει την Απόλυση βάζει το παιδί στην είσοδο της Ωραίας Πύλης, απ' όπου θα το παραλάβει η μητέρα ή ο/η νονός/α συμβολίζοντας την ευθύνη που αναλαμβάνουν για την κατά Θεό διαπαιδαγώγηση του παιδιού.

Η μητέρα στο μεταξύ, έχει χαιρετήσει τις εικόνες του τέμπλου, εκφράζοντας έτσι την πίστη, την ευλάβειά της και την ευγνωμοσύνη της στο Θεό.

Ένας νέος άνθρωπος ήρθε στον κόσμο. Να δοξάζουμε το Θεό γιατί γνώμαστε συν-δημιουργοί Του και να αυξάνει η αγάπη μας και προς Αυτόν και μεταξύ μας, γιατί η οικογένεια μόνο με την αγάπη μπορεί να προχωρήσει!

Τι αξίζει να προσέξουμε

☞ Υπάρχει η αίσθηση ότι η γυναίκα είναι ρυπαρή κατά τις 40 ημέρες μετά τον τοκετό. Σωματικά αυτό συμβαίνει, διότι υπάρχει η ρύση του αίματος, κατά την διάρκεια της λοχείας. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η γυναίκα έχει ψυχική αμαρτία, επειδή γέννησε. Χρειάζεται να μένει στο σπίτι της, για να ξεκουραστεί μετά τον τοκετό, αλλά και για να αναπτύξει την σχέση της με το παιδί της, που το πρώτο διάστημα είναι πολύ σπουδαίο.

☞ Δεν μπορεί η γυναίκα να κοινωνήσει τις πρώτες 40 ημέρες μετά τον τοκετό. Η Θεία Κοινωνία προϋποθέτει ψυχική καθαρότητα, αλλά και σωματική. Μετά τις 40 ημέρες η γυναίκα μπορεί ελεύθερα να προετοιμαστεί κατάλληλα και να κοινωνήσει.

☞ Το βρέφος μπορεί να έρθει στην Εκκλησία ελεύθερα μετά τον σαραντισμό του. Άλλωστε, γι' αυτό γίνεται η ακολουθία. Ο άνθρωπος ξεκινά την ζωή του μπαίνοντας στην Εκκλησία και εκεί την τελειώνει, όταν πεθαίνει. Δεν είναι σωστή η αντίληψη ότι πρέπει τάχα το παιδί να βαπτιστεί, για να έρθει στην Εκκλησία. Το αντίθετο. Το παιδί πρέπει να συνηθίσει να ανήκει στην Ενορία και την Εκκλησία. Όταν βαπτιστεί, τότε θα είναι πλήρες μέλος. Μέχρι τότε, θεωρείται

κατηχούμενος και φυσικά μπορεί να εκκλησιαστεί.

☞ Μπορείτε να το σταυρώνετε με αγιασμό και λάδι από το καντήλι της Εκκλησίας, όπως επίσης και να του φοράτε σταυρό (όχι ματάκια και χάντρες), για να το προστατεύει η χάρις του Θεού.

☞ Καλό είναι το παιδί να βαπτιστεί γρήγορα, για να συμμετέχει ως χριστιανός στα μυστήρια και την εκκλησιαστική ζωή. Είναι κρίμα το παιδί να μεγαλώνει αβάπτιστο. Μετά, και στην βάπτιση το παιδί στενοχωριέται, αλλά και δεν είναι εύκολο να γευθεί την χαρά της εκκλησιαστικής ζωής.

Το παιδί σας είναι εικόνα Θεού. Εκτός από την υλική τροφή και την αγάπη, χρειάζεται να έχει επαφή με την Εκκλησία και να γεύεται τους ήχους, τις μορφές των Αγίων, αλλά και την κοινωνικότητα που η εκκλησιαστική ζωή συνεπάγεται!

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ ΚΑΣΟΥ
ΜΗΤΡ ΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΑΠΕΡΙΟΥ

☎ 22450 23540 -697 7 980 661

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΙΣΜΟΥ

«Ευλόγησον το παιδίον τούτο άμα τοις
γονεύσιν και αναδόχοις αυτού»

ΑΠΕΡΙ 2014